

To:Berning-Everlo, Hilde5.1.2e@tubbergen.nl

From:Berning-Everlo, Hilde

Sent:Mon 2/20/2023 2:20:33 PM

Subject:Tubantia 18 februari 2022 'De oogst van de angst' en 'Tubbergen overwoog zelf 'asielhotel' te kopen (deel 2/3)

Received:Mon 2/20/2023 2:20:35 PM

Manuel

Gedicht over ramp van de toekomst

André Manuel, cabaretier te Daptoheim, deelt wekelijks zijn kijk op de actualiteit

Onlangs ontfermt Manuel het hart op de goede plek heeft zitten, maar met dat hart niet allerlei hulpverleners in de weg wil lopen, volgt nu het gedicht 'Ramp op Ramp op Ramp', in het gedicht 'Ramp op Ramp op Ramp' probeer ik nu al in woorden te vatten wat toekomstige ellende hopelijk voor mij zal gaan betekenen. U mag dat gedicht straks delen op Facebook, Instagram, Twitter of standbeelden voorzien bij crematoria. U hoeft daarbij niet te vermoeden dat ik de schrijver ben. Althans niet zeg. Komt ie, 'Ramp op Ramp op Ramp'. Veel plezier!

Jammer. Alvast. Voor de beelden. De beelden die echt binnen gaan komen. In mijn huiskamer. In mijn hoofd. Al die tubestaanders. Al die dooien. Al die groenwanden. Al die tubestaanders. Die nog geen tubestaanders zijn. Die nog nabestaanden moeten worden. Ze weten nog van niks. Het is nog niet gebeurd. Maar het zal gebeuren. Want het moet gebeuren. Dus hij dert. Jammer. Alvast. Jammer.

Je gaat je zelf ook slachtoffer voelen. Een piepklein slachtofferje

behang. De parkvloer. Jammer van die parkvloer. Lag d'r nog maar net in. Kan ik weer opnieuw beginnen. Nou ja. Ik niet. Ik ben alleen maar verschoven. Maar ook. Je voelt het verdriet. Dat immense verdriet. Bij die parkvloer. Die opnieuw moet worden gelagd. Zo jammer. Jammer. Alvast. Voor de corruptie. Voor de plunderingen. Voor al die bodemloze hoopzotten. Voor de vriendelijke politiek. Voor de armoede. Voor de cawedding. Voor het afschrijven. Voor het vergoeliken. Voor het weigervan van iedere verzuimwoordelijkheid.

Jammer. Alvast. Voor de vluchtelingen. Die onze kant op komen. Die noodgedwongen onze kant op zullen komen. Die alleen nog maar onze kant op kunnen komen. Die daarom zullen blijven komen. Omdat het niet anders kan. Jammer. Voor ons. Jammer.

Jammer. Alvast. Van de woorden. Die we niet kunnen vinden. Jammer ook. Van de woorden. Die we wel kunnen vinden. Maar die niet voldoende zullen zijn. Die niet in staat zullen zijn. Om het onbeschrijflijke te beschrijven. En dat we het dan toch proberen. Omdat we nu eenmaal zo zijn. Het is niet anders. We willen niet anders. Jammer. En sorry. Ook dat. Alvast.

Eens een Tukker...

Colin ter Horst (52) woonde 45 jaar in Enschede voor hij in 2016 verhuisde naar Paisley, een voorstad van de Schotse hoofdstad Glasgow. Maar hij vliegt bijna elke maand wel een keer terug om FC Twente te zien spelen. 'Mijn jaarkaart heb ik aangehouden.'

Hoe komt een Tukker in Glasgow terecht?
"De lichte heeft me hier gebracht. Ik was geschieden en zocht via internet een leuke vrouw om mee te dansen. Per abuis kwam ik op de Britse variant van Lexa terecht. Ik klikte op het profiel van een leuke vrouw en zag dat ik in Glasgow was beland. Da's veel te ver weg", dus ik. Maar te lansen - zo heet ze - zag dat ik haar profiel had bekeken en stuurde een berichtje. Zo raaken we aan het chatten en kwam het tot een eerste date in Amsterdam. Een d'k jaar later ben ik verhuisd. Mijn vrouw heeft een zoon en een pleegzoon, ik heb zelfs geen kinderen. Daarom was verhuizen voor mij gemakkelijker."

Colin ter Horst in de Schotse Hooglanden.

Hoe beschikt het leven in Schotland?
"Goed! Het is hier mooi, we zitten drie kwartier van de hooglanden met geweldige natuur. En Glasgow is een mooie stad, zo minstens met de trein en ik ben in het centrum. Daar is ook mijn kantoor, maar ik werk vier dagen per week thuis. Als debiteur ben ik van een detacheringbureau voor technisch personeel. Het bestaat mijn werk vooral uit bellen en mailen. Aansluitend werk ik voor een distributeur van suiker, maar door de Brexit ging het daar plotseling een stuk minder en raakte ik mijn baan kwijt. De Brexit heeft hier weinig goeds gebracht, veel"

Wat zijn de grootste verschillen met Twente?
"Schotten lijken wel wat op Twentelingen, ze kijken eerst even de kat uit de boom, maar als ze je mogen dan zijn ze warm en toegankelijk. Een groot verschil is dat het sociale leven zich hier vooral in de pub afspeelt. In Nederland is thuis vrienden uit, hier ontmoet je elkaar vooral in de pub. Je kijkt er bijvoorbeeld samen naar de wedstrijd van Celtic. Dan is het zo druk dat je een kaartje nodig hebt om de pub binnen te komen. Mijn vrouw heeft een katholieke achtergrond en komt dus uit een Celtic-familie. Glasgow Rangers is de club van de gezinsvaders en de grote rival. Als die tegen elkaar spelen, weet je niet wat je meemaakt! Ik ben er twee keer live bij geweest: een fenomenale ervaring."

Is het leven verder een beetje te vergelijken met dat in Nederland?
"Nou, alcohol- en drugsmisbruik zijn hier wel een veel groter probleem. Dat heeft ook met de sociale situatie te maken. De levensstandaard ligt hier toch een stukje lager en de werkloosheid hoger dan in Nederland. En er is natuurlijk een sociaal vangnet. Toen ik even zonder werk zat, had ik een uitkering van 70 pond in de week. Dat is een schijntje. Als je hier geen werk hebt, dan heb je echt een probleem."

Eens een Tukker, altijd een Tukker?
"Ja, natuurlijk! Ik mis mijn familie en vrienden en ben elke maand wel een paar dagen in Twente. Mijn jaarkaart van FC Twente heb ik ook aangehouden. Ik probeer toch zeker de belft van de thuiswedstrijden erbij te zijn. En van het weekend ga ik niet vrienden naar het carnaval: zatting in Looz en zondag in Oldenzaan."

- Gerben Kuitert

DEZE WEEK IN Z

11, 12 & 13 MET EEN TEKENING DE OORLOG TE LUIF

14 & 15 GEEN NETFLIX MAAR ZELF MISDAAD OPLOSSEN

Levens100p

JANNE FRANKEN
WAART OVER
TUINDORPAD
8 & 9

6 Nathalie Kwaatsbare mens heeft het nakijken
7 Onder politiek stormloosheid aan eenmalig
10 Joyce Sylvester Pak bedrijf zonder maatschappelijk

Tubbergse vrees voor openheid asielopvang wekt onrust

Alberggenaren draaien burgemeester Haverkamp en wethouder Belsch de rug toe bij jaarcensuur Morshuis, waar een besloten bijeenkomst is.

Tubbergen: open communicatie

De gemeente Tubbergen zegt in een reactie dat zij 'te allen tijde open probeert te communiceren met de omgeving'. 'Zodra we verwachten dat een ontsteking van invloed is op de omgeving, informeren wij de inwoners of gesprekken met wethouder Doudé Avenhuis met de dorpsraad. De gemeente zegt dat zij niet stilzit op de hoogte wordt gesteld van de lokale waar statushouders worden opgenomen, zoals in 't Elshuis. Over de mededinging van het ODA op 5 april dat een locatie in Tubbergen in beeld is van asielopvang, pas 20 april werd duidelijk om welke locaties het ging.

De oogst van de angst

In Albergen breekt augustus 2022 een soort volksoptand uit. De bevolking is boos over de plannen voor een azc bij het dorp. De dorpsraad zegt onomwonden het vertrouwen op in de burgemeester. Het wantrouwen komt voort uit de gesloten houding van het Tubbergse gemeentebestuur. Inwoners worden structureel in het ongewisse gelaten, blijkt uit een reconstructie op basis van interne documenten van de gemeente.

LEO VAN RAALJ

De mail die de Tubbergse wethouder Doudé Belsch krijgt op 19 juli 2022 is 'probleem'. 'Te kort na niets vanuit 't Elshuis en ook niet vanuit de gemeente en dat brengt veel onrust mee en dat kan in de toekomst een trigger worden voor antipathie of juist tegengesteld hier. 'In een zin leg de schrijver dat al moet wat de gemeente een maand later in Albergen oeg: onrust, antipathie en tegengesteld. Geboren uit angst voor openheid, zo blijkt.

De mail aan Belsch op die rode juli is van een overname van Landshof 't Elshuis en gaat openstaaflijk genoeg niet over dat wat in de gemeente Tubbergen - en Albergen in het bijzonder - na 16 augustus tot een soort volksoptand leidt: het besluit van staatssecretaris Van der Burg van Justitie en Veiligheid om van 't Elshuis een asielzoekerscentrum te maken. Of gaat de mail daar toch wel over?

Opgeschempt is het onderwerp van de mail aan Belsch de komst van statushouders naar Landshof 't Elshuis aan de Graevendijk in Albergen. Dat zijn asielaanbieders die al een verblijfsvergunning hebben en in aanmerking komen voor een woning. Ze worden in maart 2022 door de buurt geprotest, maar vanuit de gemeente is daarover niets gecommentarieerd. Hoewel het om slechts enkele alleenstaande mannen gaat, leidt het door het ontbreken van informatie 'tot onzekerheid en angst', meldt de briefschrijver. De buurt vraagt de gemeente daarom om opheldering.

Die komt op 16 april, middels een brief aan inwoners. Een brief die overigens niet zit tussen de interne stukken die deze week via de Wet open overheid (Woo) bij De Tweentse Courant Tubantia belanden. Wat er wel tussen zit, is een interne gemeentelijke mail van 1 januari 2022. Daarin staat dat hoofd 't Elshuis bereid is gevonden statushouders te huisvesten. Drie maanden vóór de brief aan de buurt dus.

Kennelijk een rekbaar begrip
Die mail staat in schril contrast met wat de gemeente bijna vier maanden later, op 10 mei, aan de gemeenteraad verstuurt. De fractievoorzitters zijn overtuigd op 15 april al op de hoogte gesteld. Op 10 mei wordt de raad gevraagd dat er statushouders in 't Elshuis verblijven. En, nu staat in de beschikking aan de raad, 'de direct omwonenden

hebben wij zo spoedig mogelijk gerustgesteld, maar mogelijk kwam die voor hen ook onverwacht'. Het staat er zwart op wit. 'Zo spoedig mogelijk'. Dat is in Tubbergen kennelijk een nogal rekbaar begrip. En dat is niet alles.

Dat er statushouders in 't Elshuis zitten, komt doordat Tubbergen meedoet aan de Horec- en accommodatieverpleging (HAR), een rijksoverheidsdienst die de druk op de opvang van het COA moet verminderen. Afschouwers met een status kunnen dan, in afwachting van definitieve huisvesting, alvast tijdelijk in hun toekomstige gemeente gaan wonen. Bijvoorbeeld in een hotel of accommodatie. Onduidelijk is wanneer Tubbergen besloot aan de 'HAR' mee te doen. Richtbaarheid wet en niet aan gevraagd. Dat ligt te gevoelig, vindt het gemeentebestuur.

LEES VERDER OP PAGINA 4

